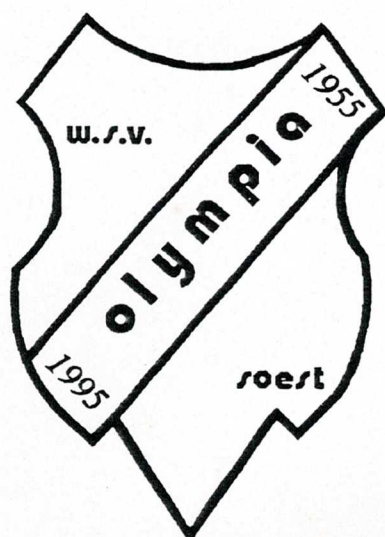

w.s.v. "olympia" soest

40-JARIG JUBILEUM W.S.V. "OLYMPIA", SOEST.

40 jaar jong !

De wandelsportvereniging "Olympia" werd 40 jaar geleden, op 1 december, officieel opgericht nadat in juni 1955 een aantal leden van de gymnastiekafdeling van de christelijke vereniging voor lichamelijke opvoeding (c.v.l.o.), met ondersteuning van de Soester kerken, besloten mee te doen aan de Avondvierdaagse in Baarn. Toen men in Amersfoort aan de Wilhelminatocht meedeed en er een prijs mee won werd men nog enthousiaster. Hierna volgden meer wandelingen en werd het tijd werd om een eigen wandelsportafdeling op te richten. De heer W.A. Suman werd als leider benoemd. Er werden, op de zaterdagmiddagen dat men niet wandelde, trainingen uitgeschreven vanaf de voor velen bekende Alde Terp aan de Bosstraat. De kinderen werden door Suman aangemoedigd en door het winnen van prijzen nog meer gemotiveerd. Toen tijdens de destijds beroemde Trouwmars in Amsterdam een grote beker werd veroverd spoedden enkele supporters huiswaarts en zorgden ervoor dat bij terugkomst 's avonds de Soester wande-

laars door de eigen Olympia-drumband op grootse wijze, en met bloemen, werden ingehaald. Het werd een intocht om nooit te vergeten en herhaalde zich enkele jaren totdat het dagblad Trouw stopte met de organisatie van de tocht.

De Soesters wonnen beker na beker en werden een geduchte tegenstander voor andere wandelclubs uit het land. Zo werd er menigmaal vooraf geïnformeerd of Olympia meedeed aan een bepaalde tocht. Werd er bevestigend geantwoord dan trokken tegenstanders zich al bij voorbaat terug.....

Om de kas te spekken werd er in de zestiger jaren een speciale avond georganiseerd in de grote zaal van Hotel Eemland aan de Korte Brinkweg, waarbij iedere afdeling zowel gymnastiek, volleybal, drumband als wandelsport zich inzetten. Zo ontstond ook een muziekgroep "De Snarenbrekers" welke bekende liedjes uit die tijd vertolkte en voor een show zorgde die klonk als een klok. In de pauze was er een verloting van bij leden, vrienden, kennissen enz. opgehaalde gebruiksvoorwerpen aangevuld met enkele gekochte artikelen. Na de pauze werd het klapstuk van de avond opgevoerd door een groep enthousiaste leden die zich het toneelspelen geheel eigen hadden weten te maken. De komische klucht was zo geweldig aangeslagen en de belangstelling van het publiek zo enorm dat er twee extra avonden moesten worden ingelast.

De vereniging sloot zich aan bij een Bond, de Ned. Chr. Wandelsport Bond (NCWB) en trok er met de bekende rode bussen van de firma W.C. Tensen op uit om aan de tochten in geheel Nederland mee te doen. Van Groningen en Den Helder tot Breda en Venlo en van Noordwijk tot Aalten. Ook bij de Airbornetochten in Oosterbeek met tienduizenden deelnemers en vele groepen wist de Soester vereniging prijzen weg te slepen. Om daar iets te kunnen winnen moest men wel van goede huize komen. De groep werd door het grote succes al snel de Soester "wandelwonderkinderen" genoemd.

Algemeen leider Suman bedacht zelf een onderscheidingen-systeem voor zijn leden. De eerste speld viel ten deel aan dat Olympia-lid dat een totaal van 500 kilometer had afgelegd. De volgende bij 1.000 km. enz. Bij een vijfjarig of langer lidmaatschap ontving men een beker.

In die hoogtijdagen kreeg de club zo'n enorme aanwas van nieuwe leden dat er op een gegeven moment een groep van maar liefst 90 kinderen was ontstaan. Moet u zich voorstellen een enorme groep met drie rijen van dertig mensen wat zich door het verkeer manoeuvreerde. Na haar bestaansrecht van twee jaar bewezen te hebben mocht "Olympia" dan, zoals de bondsregels toen nog voorschreven, eindelijk zelf een wandeltocht uitschrijven.

Het werd de Paleis Soestdijktocht. De eerste met 1.000 deelnemers werd helaas nooit overtroffen al kwam men er met 500 tot ruim 900 steeds dicht in de buurt. Na 35 editie's besloten de organisatoren, ondanks deze enorme belangstelling, door opgelegde en toenemende maatregelen van de diverse instanties en de daardoor ontstane werkdruk, een punt achter de Paleis Soestdijktocht te zetten. Toch bleef men trouw organiseren. Er werden andere lokaties gevonden en doopte men de naam eenvoudig om in Natuurwandeltocht.

Door de stille tijden tussen de herfst en het voorjaar op te vullen werden Winterwandelingen populair. Eerst in een serie van vier, waarbij er aan drie ervan moest zijn meegedaan om de medaille te bemachtigen. Later werd de serie met een tocht teruggebracht tot drie. Men zit nu middenin de 34e uitgave.

Vrij snel werd ook een senioren groep opgericht die eveneens met veel succes voor prijzen ging lopen. Toen er in de huiskamers een televisie verscheen verminderde ook de belangstelling voor de wandelsport. Een aktie waarbij de scholen werden ingeschakeld leverde vooral jonge kinderen op hetgeen leidde tot het besluit een pupillengroep op te richten naast de junioren- en senioren groep. Het kwam veelvuldig voor dat men met drie (eerste) prijzen naar huis terugkeerde.

De tijden veranderden, de trainingen werden nauwelijks meer bezocht zodat er naar andere activiteiten, naast het wandelen, werd uitgekeken. Gezellige dans- en bingoavonden, een Nachtwandeling, Karnaval ontbrak niet evenals het Dauwtrappen. Praalwagens van Olympia in de Sinterklaasoptochten oogstte veel waardering van het publiek. Het mes sneed aan twee kanten. De groep won een aantal malen een prijs terwijl de wagen en aankleding ervan werden gesponsord. De Soester wandelgroepen werden diverse keren uitgenodigd in de tuin van het Koninklijk Paleis om aan het defilé deel te nemen ter gelegenheid op Koninginnedag alsmede op de avond van de verloving van toen nog prinses Beatrix. De wandelsportvereniging organiseerde in Soest de Nationale Trimdag en greep diverse Soester evenementen aan om aan de nodige financiën te komen. De Oude Ambachtenmarkt is daar een goed voorbeeld van. Al vanaf de eerste editie verkopen de Olympianen koffie, frisdrank, soep en aanverwante artikelen en zorgen ze er voor dat na afloop de straten er weer pico bello uit zien. Ook verleenden ze diverse jaren hun medewerking aan de braderie van Hartje Zuid. Later kwam ook de Kerstmarkt. Een belangrijke bron van inkomsten was en is de inzameling van oud Papier.

Eind 1977 werd van regionale Bond veranderd omdat binnen de NCWB de vergrijzing had toegeslagen en er nauwelijks of geen activiteiten meer werden ontplooid. Andere verenigingen volgden al snel de stap naar de Sticht Gooise Wandelsport Bond (SGWB).

Om het wandelen aantrekkelijk te houden werd er een aantal jaren achtereen een week gekampeerd in een grote legertent in de omgeving van Breda alwaar een Jeugdviervdaagse werd gehouden. Eén keer zelfs werd de bijna honderd kilometer van Soest naar de Brabantse stad door de Olympianen per fiets afgelegd waarna er nog vier dagen moest worden

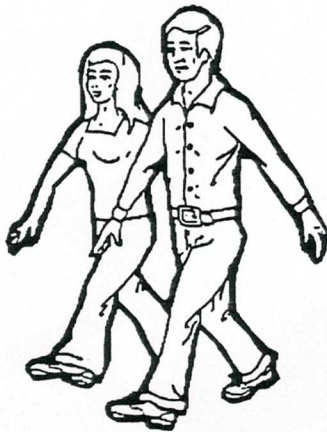
gewandeld.

Zelfs het buitenland kwam ter sprake. De Soester wandelaars reisden een paar keer af naar de Omloop van Kluisbergen in België in de zogenaamde Vlaamse Ardennen waarbij in het weekend werd overnacht in een voormalig gemeentehuis.

Suman, de man die onlosmakelijk aan Olympia-wandelsport was verbonden, kampte vaak met zijn gezondheid. Opmerkelijk genoeg, net toen de Avondvierdaagse in Baarn begon, overleed de oprichter in juni 1979 na een korte ziekte.

Nadat zowel de volleybal- in 1973 als de gymnastiekvereniging van "Olympia" een jaar later fuseerden met respectievelijk Stam/Sovoco en De Springbokken en nadat de drumband in 1975 wegens gebrek aan belangstelling was opgeheven bleef alleen de wandelsportvereniging over en werd de naam enigszins gewijzigd. Christelijk verdween om zo meer mensen de kans te geven zich bij Olympia aan te sluiten.

De vereniging veranderde het smetteloze witte uniform naar een wat fleuriger kledij.

De tendens werd ook dat er steeds minder verenigingen een tocht uitschreven waarbij nog prijzen te winnen waren en werd er overgegaan tot het meer rekreatieve karakter van de wandelingen. Veel clubs verloren leden die zich niet meer aan een vereniging gebonden wilden voelen om zodoende zelf te kunnen beslissen aan welke tochten zou worden deelgenomen. Ondanks dit individuele karakter heeft de wandelsportvereniging "Olympia" zich door de jaren heen staande weten te houden met een dertigtal leden. De touringcar van Tensen is allang verdwenen, de leden rijden nu met gehuurde personenbusjes over Neerlands wegen. De vereniging bezit geen eigen clubhuis. Wel heeft de wandelsportvereniging samen met andere clubs enige tijd het voormalige PVO-gebouw aan de Beetzlaan in gebruik gehad. De steeds stijgende huur en

andere hoge kosten waren echter niet meer op te brengen en noopten het bestuur tot opzegging van de huur.

Het Olympia-bestuur bestaat thans uit voorzitter Gert van den Hoed, sekretaris Wim van Steendelaar, penningmeesteresse Marjan Visser en tweede penningmeester Jan Vogel. Behalve het vrouwelijke bestuurslid hebben er drie tevens zitting in het wandelcomité "Jacob van Gaesbeek" dat werd opgericht na de zeer succesvol verlopen wandeltocht ter gelegenheid van het Landjuweel van het Groot Gaesbeeker Gilde.

Olympia mag zich een voortreffelijk representant van en voor Soest noemen. Naast de VVV en de Oude Ambachtenmarkt zorgt deze vereniging er ieder jaar een aantal malen voor dat honderden wandelaars uit heel Nederland kunnen genieten van steeds weer nieuwe en schitterende parkoersen door bos-, duin-, heidegebieden waaraan Soest en z'n omgeving rijk is. Een deelneemster zei eens: "Ik ben dankbaar dat er mensen zijn die dit werk willen en kunnen doen", doelend op het vele werk dat de organisatie van een wandeltocht met zich meebrengt.

De wandelsportvereniging "Olympia" bestaat dan ook al veertig jaar uit louter enthousiaste mensen die naast hun dagelijks werk nog echte clubliefde tonen.